

Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie

I Wydział Cywilny

ul. Chałubińskiego 8; 00-613 Warszawa

e-mail: boi2@mokotow.sr.gov.pl

Numer Rachunku bankowego: NBP nr: 95 1010 1010 0403 4122 3100 0000

Zamówienia akt na Czytelnię:

Tel. (22) 539-14-07

(22) 539-14-08

e-mail: czytelnia2@mokotow.sr.gov.pl

Biuro Obsługi Interesanta

Tel: (22) 539-14-00

(22) 539-14-01

(22) 539-14-02

Godziny przyjęć interesantów:

Pn. 8.30 - 17.45 Wt. - Pt. 8.30 - 15.30

Godziny przyjęć interesantów:

Pn. 8.30 - 17.45 Wt. - Pt. 8.30 - 15.30

Zbigniew Sarata
ul. Lanciego 9B
02-792 Warszawa

Data 5 maja 2025 r.

Sygn. akt I C 3456/19 upr

W odpowiedzi należy podać datę i syg. akt

DORĘCZENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie I Wydział Cywilny przesyła Panu w załączeniu odpis pisma procesowego z dnia 06/02/2025 roku w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "Przy Metrze" w Warszawie przeciwko Zbigniewowi Saracie, Zofii Maciejewskiej-Saratie. Sąd informuje Pana, że wyznaczył termin posiedzenia niejawnego na dzień 16 maja 2025 roku na podstawie art. 224 par. 3 k.p.c, albowiem przyczyni się to do sprawniejszego rozpoznania sprawy, a wyznaczanie kolejnych posiedzeń jest zbędne, zatem Sąd może zamknąć rozprawę na posiedzeniu niejawnym i wydać wyrok. Sąd informuje Pana jako pozwanego, że orzeczenie zapadłe na posiedzeniu niejawnym zostanie Panu doręczone z urzędu z pouczeniem o przysługujących środkach oraz, że termin na zabranie głosu w piśmie procesowym został już zakresłony, a strony uczyniły zadość temu zobowiązaniu, nadto Sąd informuje Pana, że Przewodnicząca nie zezwala na złożenie kolejnych pism przygotowawczych.

Z upoważnienia Kierownika Sekretariatu
starszy sekretarz sądowy Marzena Mazurczak

„Sąd informuje, że strony/uczestnicy i ich pełnomocnicy mogą skorzystać z możliwości wskazania swoich numerów telefonów oraz adresów mailowych w celu usprawnienia komunikacji z Sądem. Informacje o toku postępowania można uzyskać za pośrednictwem Portalu Informacyjnego. Sąd zachęca do uzyskania dostępu do spraw za pośrednictwem tego Portalu. Wymaga to jedynie założenia w nim konta, co jest całkowicie dobrowolne i bezpłatne. Szczegółowe informacje o sposobie założeniu konta i jego szerokiach możliwościach można uzyskać na stronie internetowej: <http://portal.waw.sa.gov.pl>. Portal Informacyjny pozwala na bardzo sprawne, szybkie i wygodne uzyskiwanie informacji o stanie swojej sprawy”.

Warszawa, dnia 6 lutego 2025 r.

Sygn. akt: I C 3456/19 upr

Do

Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie
Wydział I Cywilny
ul. T. Chałubińskiego 8
00-613 Warszawa

Powód: Spółdzielnia Mieszkaniowa „Przy Metrze” w Warszawie zastąpiona przez pełnomocnika r. pr. Grzegorza Szymczyka prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego 02-548 Warszawa ul. Olesińska 21 lok. 119 tel. 508 161 946 email: krpgs@op.pl

Pozwani: 1) Zofia Maciejewska – Sarata – w imieniu, której działa pełnomocnik mąż Zbigniew Sarata,
2) Zbigniew Sarata.

Stanowisko końcowe powódki
w związku z zarządzeniem przeprowadzenia posiedzenia niejawnego

I. W imieniu powódki, jako jej pełnomocnik, w związku z określeniem terminu na zabranie głosu w piśmie procesowym, z uwagi na możliwość zamknięcia rozprawy na posiedzeniu niejawnym art 224 § 3 kpc, wskazuję, iż powódka w całości podtrzymuje żądanie pozwu i wskazuje, że zachodzą podstawy do obciążenia pozwanych kosztami procesu w całości.

Zdaniem powódki, w świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w szczególności opinii biegłych sądowych, powództwo w niniejszej sprawie jest w pełni zasadne.

II. Powódka zawierając z pozwanym umowę na budowę domu w zabudowie szeregowej (segment) w ramach „kosztu pozyskania gruntu” na pewno nie ujęła „kosztu nabycia własności/użytkowania gruntu”, na którym znajduje się posadowiony segment pozwanego.

Koszt pozyskania gruntu z umowy obejmował wyłącznie koszty związane i wynikające z umowy dzierżawy.

Powódka nie mając do terenu inwestycji prawa własności/prawa użytkowania wieczystego, nie mogła tak skalkulować wysokości wkładu budowlanego, aby obejmował on także koszty, które nie zostały poniesione wówczas przez spółdzielnię – koszt pozyskania własności/użytkowania wieczystego gruntu.

Taka konstrukcja wkładu budowlanego (jaka sugeruje pozwany w swoim piśmie procesowym z dnia 25 września 2023 r.) byłoby sprzeczna z ówczesnymi przepisami prawa spółdzielczego, jak i aktualnie obowiązującą ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych – zakaz takiego ustalania wysokości wkładu budowlanego, który uwzględniałaby koszty nie poniesione w ogóle przez spółdzielnię.

Strona 1 z 6

UL. OLESIŃSKA 21 LOK. 119 02-5487 WARSZAWA

krpgs@op.pl tel. +48 508 161 946

mBank Nr 14 1140 2004 0000 3002 3288 2658

www.krpgs.pl

III. Pozwani zarzucają powódce, że nie skorzystała z dobrodziejstw uchwały 287 Rady Gminy Warszawa Ursynów z 25 lipca 2000 r. oraz innych uchwał Rady Miasta, całkowicie pomijając, że uchwały te nie kreują po stronie spółdzielni żadnych roszczeń wobec miasta stołecznego Warszawy.

Gdyby pozwani dokładnie zapoznali się treścią uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2021 r., sygn. akt V Aca 290/20 (wyrok z uzasadnieniem stanowi załącznik do pisma procesowego pozwanego z dnia 25 września 2023 r.), z powództwa powódki p-ko miastu stołecznym Warszawa, w przedmiocie zobowiązania m. st. Warszawy do złożenia oświadczenia woli, którego sens sprowadza się „do ustanowienia użytkowania wieczystego dzierżawionej nieruchomości na rzecz powódki i przeniesienia prawa własności budynków posadowionych na dzierżawionej nieruchomości” dowiedziałyby się, iż powodem nieuwzględnienia tego żądania była okoliczność, że **Spółdzielnia Mieszkaniowa „Przy Metrze” nie miała jakiegokolwiek roszczenia wobec m. st. Warszawy o przeniesienie prawa użytkowania wieczystego i prawa własności.**

Inaczej rzecz ujmując, żadna uchwała generalna jak i dedykowana Spółdzielni Mieszkaniowej „Przy Metrze” w Warszawie podjęta przez Dzielnicę Ursynów (przed zmianą ustroju m. st. Warszawy) jak i Rady Miasta nie kreują po stronie m. st. Warszawy obowiązku ustanowienia prawa użytkowania wieczystego na rzecz powódki dzierżawionej nieruchomości, w szczególności dotyczy to także uchwały nr 287 Rady Gminy Warszawa z dnia 25 lipca 2000 r. która stanowi wyłącznie wewnętrzny akt organu stanowiącego gminy, nie stanowiący źródła roszczenia cywilnoprawnego dla powodowej spółdzielni (k 42 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie).

Skoro powódce nie przysługiwało jakiejkolwiek roszczenie wobec m. st. Warszawy o ustanowienie prawa użytkowania wieczystego dzierżawionego gruntu (k 42 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie), to tym samym nie było substratu przedawnienia (nie miało się co przedawniać). Dlatego wszelkie wywody zawarte w tym wyroku dotyczące przedawnienia roszczenia powódki są bezprzedmiotowe i nic nie wnoszą do sprawy. Ich obecność w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie są następstwem ustaleń Sądu I Instancji i zarzutów apelacji.

Sam fakt prowadzenia przedmiotowego sporu przez powódkę przeczy tezie lansowanej przez pozwanych, że powódka nic nie robiła, aby ustanowić prawo użytkowania wieczystego dzierżawionej nieruchomości.

Stanowisko pozwanych ignoruje wolę drugiej strony ewentualnej umowy ustanowienia prawa użytkowania wieczystego, czy też umowy sprzedaży prawa własności dzierżawionej nieruchomości – czyli de facto brak woli miasta stołecznego Warszawy na ustanowienie/zbycie wymienionych praw.

Na dzień dzisiejszy miasto stołeczne Warszawy nie jest zainteresowane zawarciem w/w umów, o co spółdzielnia ciągle i permanentnie zabiega, na okoliczność przedkładane były do akt sprawy pisma w sprawie nabycia dzierżawionej nieruchomości (pismo powódki z dnia 5 kwietnia 2023 r., z dnia 12 grudnia 2023 r. oraz z dnia 13 lutego 2024 r.).

Ergo, twierdzenia pozwanych o tym, iż spółdzielnia nie podejmuje działań aby nabyć dzierżawioną nieruchomość, są nieprawdziwe.

Konkludując, aby ustanowić prawo użytkowania wieczystego/prawa własności dzierżawionej nieruchomości **konieczna jest zgoda właściciela tej nieruchomości** – m. st. Warszawy i zawarcie odpowiedniej umowy.

Sytuacja prawna dzierżawionego gruntu, jeśli chodzi o możliwość ustanowienia na dzierżawionym gruncie użytkowania wieczystego bądź przeniesienia prawa własności na rzecz powódki pozostaje *constans* od dnia 2 października 1997 r. – czyli zawarcia umowy dzierżawy.

IV. Nawiązując do wywodów pozwanych negujących prawo powódki do administrowania dzierżawionym gruntem należy przypomnieć, że dzierżawiona od m. St. Warszawa przez powódkę nieruchomość na której posadowiony jest segment pozwanych stanowi mienie powódki – art 44 kc.

Umowa dzierżawy zawarta między m. St. Warszawy a powódka jest starsza (02.10.1997) niż ustawa o spółdzielniach mieszkaniowych i wynikająca z art 1 ust. 5 tej ustawy, przewidujący możliwość zarządzania mieniem innym niż własne lub jej członków.

Spółdzielnia ma obowiązek zarządzania nieruchomościami stanowiącymi jej mienie lub nabyte na podstawie ustawy mienie jej członków – art. 1 ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

V. Rozstrzygając niniejszą sprawę, nie można tracić z pola widzenia okoliczności, iż dokonany na rzecz pozwanego w przydział spółdzielczego ograniczonego prawa do domu jednorodzinnego pierwotnie był oceniany jako w pełni skuteczny.

Dopiero na skutek uchwały 7 siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2013 roku, III CZP 104/12, OSNC 2013 nr 10, poz. 113, str. 13, Legalis nr 659974 - *Spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu ustanowione w budynku położonym na gruncie, do którego spółdzielnia nie przysługuje własność albo użytkowanie wieczyste, stanowi ekspektatywę tego prawa, oceny prawa ustanowionego na rzecz powoda uległa zmianie.*

Do momentu podjęcia w/w uchwały, prawo do lokalu przysługujące pozwanemu było traktowane jako definitywne i w pełni skuteczne. Skutkiem takiej oceny było założenie licznych ksiąg wieczystych dla spółdzielczych ograniczonych praw rzeczowych, które spółdzielnia ustanowiła dla lokali znajdujących się na dzierżawionej nieruchomości.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw z dnia 18 grudnia 2009 r. ([Dz. U. nr 223, poz. 1779](#)), z dniem 31 lipca 2007 r. ekspektatywa spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu stała się ekspektatywą prawa odrębnej własności lokalu.

Ergo pozwanym przysługiwało i przysługuje od dnia 31 lipca 2007 r. ekspektatywa prawa własności.

Zdaniem powódki, mając na uwadze, że w umowie nr 212 o wybudowanie domów jednorodzinnych w zabudowie szeregowej, spółdzielnia zobowiązała się wobec pozwanego, także do przeniesienia prawa własności gruntu, zdaniem powódki, zasadnym wydaje się konkluzja, że pozwanemu przysługuje także ekspektatywa prawa własności gruntu na, którym posadowiony jest segment.

Potwierdza, to także treść art. 52 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

W związku z przysługującą pozwanemu ekspektatywą, powódka ma prawo żądać od pozwanych należności z tytułu opłat eksploatacyjnych - art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, pozwany jest członkiem spółdzielni.

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, członkowie spółdzielni, którzy oczekują na ustanowienie na ich rzecz spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego albo prawa odrębnej własności lokalu, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów budowy lokali przez wnoszenie wkładów mieszkaniowych lub budowlanych. **Od chwili postawienia im lokali do dyspozycji uiszczają oni opłaty określone w ust. 1 albo 2.**

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, członkowie spółdzielni będący właścicielami lokali są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją

i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu.

VI. Zdaniem powódki, niezgodnym z zasadami współzycia społecznego byłoby zwolnienie pozwanych z obowiązku ponoszenia kosztów eksploatacji domu jednorodzinnego, który zajmują.

Zresztą żaden interes pozwanych nie jest zagrożony z tego powodu, że powódka dochodzi od nich opłat eksploatacyjnych z tytułu korzystania z segmentu, w którym mieszkają.

Zwolnienie pozwanych z obowiązku uiszczania opłat, z uwagi na art 5 kc, byłoby krzywdzące dla powódki oraz dla wszystkich innych spółdzielców, którzy posiadają lokal/dom na dzierżawionym gruncie i regularnie uiszczają naliczone im opłaty na rzecz powódki.

Zdaniem powódki, pozwani nie są uprawnieni powoływać się na zasady współzycia społecznego w sytuacji, gdy sami permanentnie je naruszają, nie płacąc od kilkunastu lat opłat eksploatacyjnych na rzecz powodowej spółdzielni za segment, z którego korzystają i z mediów oraz usług dostarczanych przez powodową spółdzielnię.

Pozwani poprzez swoje działania, zamierzają przerzucić koszty utrzymania swojego prawie 200 metrowego domu na „barki” innych spółdzielców – często emerytów.

Nie uiszczanie opłat przez pozwanych powoduje, iż koszty przypadające na nich, pokrywane będą przez pozostałych członków Spółdzielni.

Takie działanie pozwanych nie zasługuje na akceptację. Taka sytuacja z punktu widzenia zasad współzycia społecznego nie jest pożądana i stanowi zły sygnał dla pozostałych spółdzielców, zwłaszcza zamieszkujących 16 segmentów i wielorodzinne budynki mieszkalne na dzierżawionym gruncie.

Inaczej rzecz ujmując, ustawowy obowiązek pozwanego ponoszenia opłat, związanych z segmentem, nie powinien być korygowany/niwelowany z uwagi na zasady współzycia społecznego.

Zdaniem powódki, nie ma żadnej nazwanej zasady współzycia społecznego, która pozwalałaby na bez kosztowe mieszkanie w prawie 200 metrowym domu jednorodzinnym, pośród zieleni, w prawie 2 mln mieście w odległości 250 metrów od stacji metra, do czego pozwani w niniejszym postępowaniu dążą.

Odnosnie zasad współzycia społecznego na tle art. 5 kc, należy wskazać, że:

- powoływać się na zasady współzycia społecznego może wyłącznie ten, kto sam postępuje etycznie i nie narusza zasad współzycia społecznego. Zdaniem powódki, pozwany permanentnie od wielu lat sam postępuje nietycznie – nie uiszczając opłat eksploatacyjnych na rzecz powodowej spółdzielni – opłat za zużyte media – ciepła woda, śmieci,
- powoływanie się przez pozwanego na nadużycie prawa przez powoda, wymaga **skonkretyzowania przez niego konkretnie jaka zasada współzycia społecznego została naruszona** i o jakiej treści (tak np. wyrok SA Katowice z dnia 14 września 2022 r., I ACa 652/21, Legalis nr 2948105).
- zastosowanie wynikającej z art. 5 kc klauzuli generalnej zasad współzycia społecznego w konkretnych okolicznościach faktycznych możliwe jest jedynie w wypadkach **rażącego nadużycia prawa** (tak post. SN z dnia 22 sierpnia 2022 r., I CSK 588/22, Legalis nr 2739540).
- przepis art. 5 kc **może być stosowany wyjątkowo** tylko w takich sytuacjach, w których **wykorzystywanie uprawnień wynikających z przepisów prawnych prowadziłoby do skutku nieaprobowanego ze względu na przyjęte w społeczeństwie reguły zachowania**, wyznaczone przez wartości powszechnie uznawane w społeczeństwie, których przestrzeganie spotyka się z pozytywną oceną, jest aprobowane, zaś ich naruszanie jest traktowane jako naganne, spotyka się z

dezaprobatą (wyrok SA w Gdańsku z dnia 31 marca 2022 r., V AGa 113/21, Legalis nr 2712307). Zdaniem powoda, zastosowanie w niniejszej sprawie art. 5 kc dla oddalenia powództwa, doprowadziłoby do skutków niepróbowanego przez społeczeństwo,

- charakter klauzuli generalnej zawartej w art. 5 Kodeksu cywilnego nakazuje ostrożne korzystanie z instytucji nadużycia prawa podmiotowego jako podstawy oddalenia powództwa, a przede wszystkim wymaga wszechstronnego rozważenia okoliczności, aby w ten sposób **nie doprowadzić do podważenia pewności obrotu prawnego**. Zasadą bowiem jest, że ten kto korzysta ze swego prawa postępuje zgodnie z jego społeczno-gospodarczym przeznaczeniem i zasadami współżycia społecznego. Z istnienia domniemania, że korzystający z prawa podmiotowego postępuje zgodnie z zasadami współżycia społecznego, wysuwa się jako oczywisty wniosek, iż ciężar dowodu istnienia okoliczności faktycznych uzasadniających ten zarzut spoczywa na tym, kto ten zarzut podnosi (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2022 r. I CSK 1036/22, Legalis nr 2657785).

VII. Dodatkowo należy zauważyć, że nieruchomości będąca przedmiotem umowy dzierżawy z 1997 roku ma obszar znacznie większy niż działka nr 4/3 na której posadowiony jest 16 domów w zabudowie szeregowej – z których jeden to segment pozwanych.

Na dzierżawionej nieruchomości na podstawie umowy z 1997 r. funkcjonują/wały jeszcze dwie spółdzielnie mieszkaniowe – Migdałowa I i Migdałowa II, które powstały na skutek wydzielenia się z powodowej spółdzielni.

Cały zasób mieszkaniowy Spółdzielni Mieszkaniowej Migdałowa znajduje się na nieruchomości dzierżawionej od m. st. Warszawy, zaś Spółdzielni Mieszkaniowej Migdałowej II znajdował się na dzierżawionym gruncie do 2022 r. (nastąpiło nabycie części dzierżawionego gruntu).

Idąc tokiem rozumowania prezentowanym przez pozwanych, że powództwo o zapłatę opłat w niniejszej sprawie winno zostać oddalone na podstawie art. 5 kc, bowiem powódka nie wykonała należycie umowy o budowę segmentu (nie przeniosła własności) i nie ma roszczenia wobec m. st. Warszawa o przeniesienie prawa własności/ustanowienia użytkowania wieczystego, wówczas każde roszczenie każdej z w/w spółdzielni mieszkaniowych o zapłatę opłat eksploatacyjnych, za okres kiedy nieruchomość jest dzierżawiona, mogłoby zostać oddalone bowiem, każda z tych spółdzielni znajduje się w analogicznej sytuacji jak powódka.

Taki to rozumowania byłby nieakceptowalny społecznie i prowadziłby do trudnych do wyobrażenia skutków prawnych dla w/w spółdzielni.

VII. W załączeniu przedkładam odpisy wyroków wraz z uzasadnieniami Sądu Okręgowego w Warszawie:

- z dnia 8 listopada 2024 r., sygn. akt V Ca 2091/24, w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „Przy Metrze” w Warszawie p-ko Krzysztofowi Gargasowi, o zapłatę opłat eksploatacyjnych – jednego z segmentów przy ul. Lanciego 9,
- z dnia 30 stycznia 2024 r., sygn. akt XXVII Ca 2032/22, w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „Przy Metrze” w Warszawie p-ko Zbigniewowi Sarata i Zofii Maciejewskiej - Sarata, o zapłatę opłat eksploatacyjnych –segment przy ul. Lanciego 9B,
- z dnia 16 stycznia 2024 r., sygn. akt V Ca 2516/22, w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej „Przy Metrze” w Warszawie p-ko Mariuszowi Winiarczyk i Monice Pawłowskiej – Winiarczyk, o zapłatę opłat eksploatacyjnych –segment przy ul. Lanciego 9L,

na okoliczność utrwalonej linii orzeczniczej w zakresie zasadności powództwa w niniejszej sprawie co do zasady; braku jednolitej linii orzeczniczej, jeśli idzie o zasadność oceny roszczeń dochodzonych

przez powódkę wobec „właścicieli” segmentów przy ul. Lanciego 9 w Warszawie z punktu widzenia sprzeczności tego żądania z zasadami współżycia społecznego.

Załączniki:

- 1) odpis wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 listopada 2024 r., sygn. akt V Ca 2091/24 wraz z pisemnym uzasadnieniem,
- 2) odpis wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2024 r., sygn. akt XXVII Ca 2032/22 wraz z pisemnym uzasadnieniem,
- 3) odpis wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 stycznia 2024 r., sygn. akt V Ca 2516/22 wraz z pisemnym uzasadnieniem,
- 4) dwa odpisy pisma wraz z załącznikami.

RADCA PRAWNY
Grzegorz Szymczyk